

Suonsuojelijat

Martta Ovaska, Pohjois-Helsingin kuvataidekoulu, 2022

Sisällys

Suonsuojelijat	1
Esittely	3
Inspiraatio.....	4
Työprosessi	5
Lopuksi.....	7

Kuva 1 Torronsuolta

Esittely

Suonsuojelijat -teos, joka kertoo suolla elävistä fiktiivisistä suonsuojelija-hahmoista. Niiden elämäntehtävä on suojella suota kaikilta, jotka suota satuttavat, ja toinen tehtävä on pitää huolta suosta ja sen elämästä. Kuusiosainen teos on maalattu akryyliväreillä, missä viisi ensimmäistä esittävät tarinaa visuaalisesti ja kuudes sanallisesti itse kirjoitetun runomuotoisen tekstin kautta. Sarjakuvamainen asetelma piti teoksen tarinamaisuuden hyvin koossa, vaikka alkuperäinen ajatus olisi yksi pitkä rivi tauluja.

Kipuilin teosta tehdessä muutamien kysymysten kanssa: ”onko teokseni liian lapsellinen?”, ”sopiiko tämä lopputyöksi?” ja ”miten uskallan tämän esittää kaikille?”. Lopputyö sanana tuo mieleeni aikuisuuden, jonkin päättämisen arvokkaasti ja kypsymisen. Minusta tuntui siltä, etten minä vielä ole aikuinen tai tarpeeksi kypsä, sen lisäksi että lopputyön pitäisi olla moniulotteinen ja heijastella omia ajatuksia eli ulottua syvemmälle tasolle kuin vain pinnalle. Lopulta näin teoksessani sen, että tämä teos on hiljainen kannanotto luonnonsuojelulle, sillä asiaa käsitellään näiden fiktiivisten hahmojen kautta kuitenkin syyttämättä ketään tiettyä henkilöä tai ryhmää.

Inspiraatio

Inspiraationi lähde tähän työhön oli Aamulehden Martti Kuuselan reportaasi "Jää hyvästi!", missä yksi Pirkanmaan avosoista kohtaa tuomionsa. Kuuselan reportaasissa kuvaillaan Kaitasuota ja tutustutaan sen salaisuuksiin viimeistää kertaa ennen suon kuivattamista ja turpeennostamista. Kuuselan reportaasissa haastatellaan

Kuva 3 Torronsuolta

sisaruksia Juho ja Anni Kytömäkeä, jotka kuuluvat Pirkanmaan luonnonsuojelupiiriin. Keksinkin heille nimen "Suonsuojelijat" tuolloin ensimmäisen kerran tehdessäni äidinkielen tehtävää.

Nimi jäi takaraivoon pyörimään ja myöhemmin samana päivänä (20.1.22) mielestäni pulpahti runo suonsuojelijoista mystisinä olentoina. Tämä kyseinen runo tuli viimeiseksi osaksi koko kuusiosaisista teosta. Tarina sai alkunsa välityönä, kun halusin kuvittaa runoni. Tästä tuli lopulta luontainen lopputyö, sillä välityön vapaudessa ei tunneta rajoja, mikä teki mielekkäämpää tekemisestä. Pohjalla käytin omia kuvia Torronsuolta, missä kävimme perheen kanssa retkellä lokakuussa 2020. Kuvia on sivuilla 2, 3, 4 ja 7. Alla mielikuvitukseni tuottama runo:

Suonsuojelijat

Jos jokin olento on tuntematon niin he.

Heistä ei puhuta, eikä heitä ole koskaan nähty.

Suojelijat suojelevat soita, ja auttavat sen ylittäjät turvallisesti yli.

Kuitenkin jos satut satuttamaan suota, on kohtalosi sinetöity suon suojelijoiden silmissä.

Suo huokaa

ja samassa ympärilläsi on lukemattoman monta mudan peittämää olentoa.

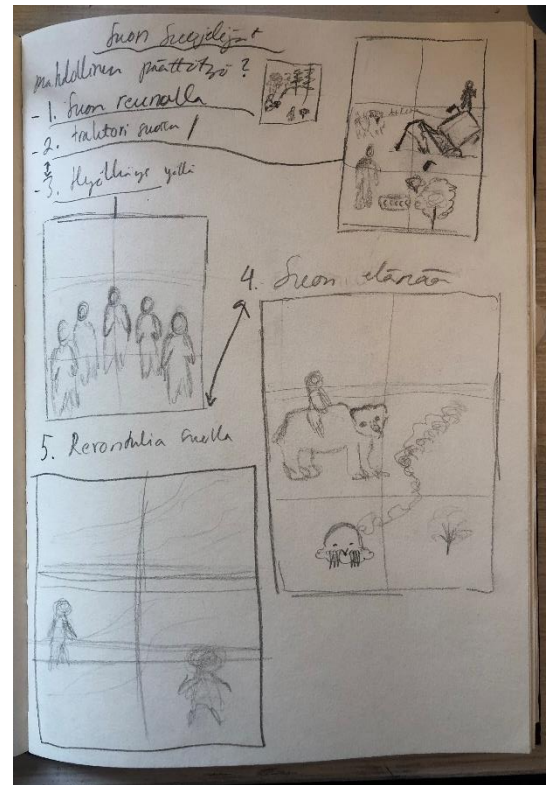
Olet suonsuojelijoiden keskellä,

etkä sen jälkeen enää näe päivänvaloa muualta kuin mudan alta.

Työprosessi

Tekniikaksi valikoitui akryylivärit ja tavalliset puulevyt (noin 20 cm x 27 cm), joita kertyi sitä mukaa, kun tarina eteni. Molemmat olivat tuttuja ja siten niihin oli helppo tarttua, sillä nopean ja pienen työn ei muuta tarvitse olla. Kuitenkin tykästyin ensimmäiseen "Elämää suolla" työhön ja samalla hahmoihin, joten halusin jatkaa ja ideoida lisää. Luonto osana tätä kuusiosaista teosta auttoi pitämään mielenkiinnon ja innostuksen yllä, sillä luonto on minulle hyvin tärkeää ja jo Kuuselan artikkeli herätti ajatuksia luonnon suojelemisesta. Työt eivät syntyneet nykyisessä järjestyksessä, vaan vaihtoivat paikkaa sitä mukaa, mikä tuntui tarinan etenemisen kannalta luontevimmalta, kuten luonnoskirjaan tehdystä suunnitelmasta näkee.

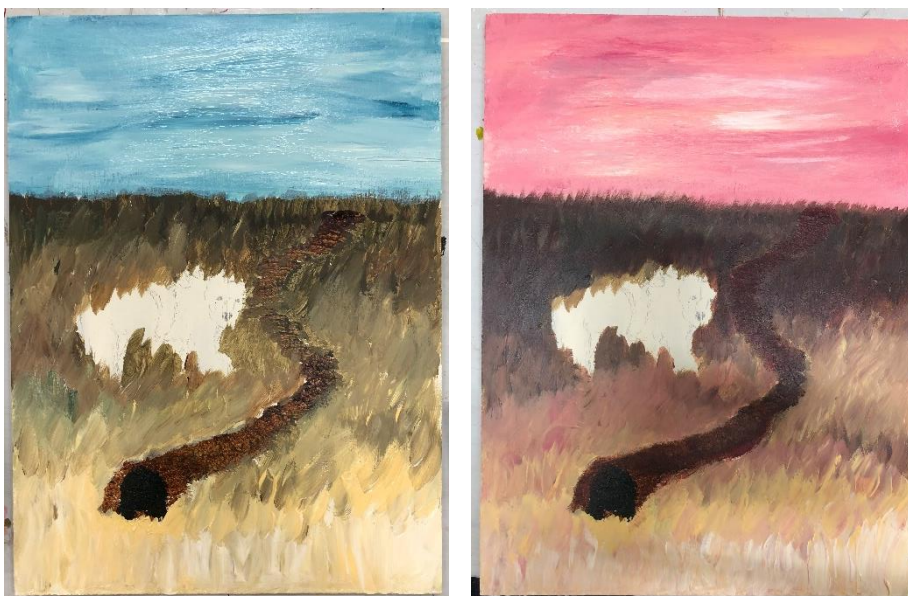
Valitsin yhtenäisen paletin ja pelasin niillä väreillä jokaista kuutta osaa tehdessä. Yksi eroavaisuus on "Revontulia suolla"-nimisen teoksessa (sarjassa 4. osa) esiintyvät neon vihreä ja vaaleanpunainen, sillä halusin korostaa revontulien loistoa. Myös sarjan 5. osa "Suon elämää" koki muutoksia, sillä halusinkin toisen vuodenajan tai eri kellonajan kuin mitä viime kerralla olin ajatellut.

Kuva 4 Luonnoskirjan suunnitelma

Kuva 5 Lisäksi karminin punainen

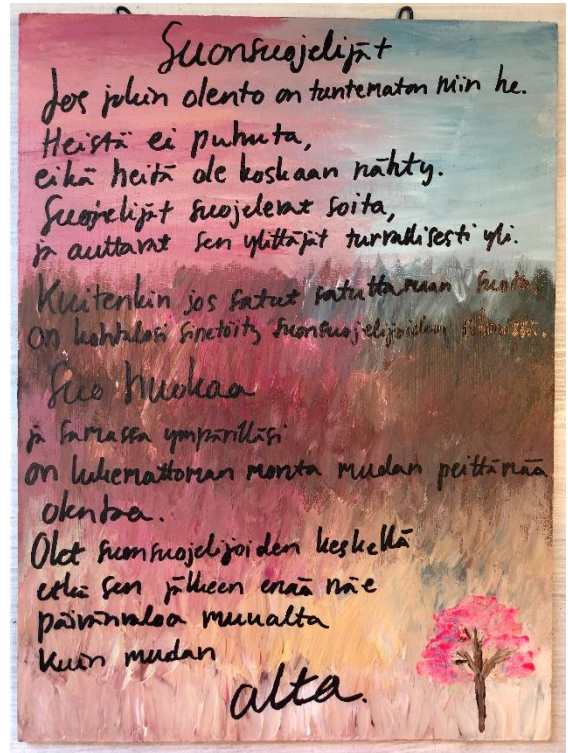
Kuva 4&6 "Suon elämää" teoksen muutokset

Viimeinen osa, missä esitettyä aikaisemmin esitelty runo kunnioittaa jokaista aikaisempaa osaa, sillä siinä pieni pala jokaista sarjan teosta yhdistämällä koko väripaletin yhteen ja viimeiseen teokseen. Kuudes osa viimeisenä mukaan ja siksi ei näy suunnitelmassa. Halusin jollain tavalla liittää runon teokseen, kun se kuitenkin on tarinan pohja.

Kuva 8 Kiinnitys

Koko sarjan kiinnittäminen tapahtui rautalangasta, liiman ja pienten kangaspalojen avulla. Väänsin rautalangasta pieniä koukkuja, jotka sitten liimasin puulevyn taakse kangaspalojen kanssa.

Kuva 7 Viimeinen pala

Lopuksi

Luonto ja rakkaus ovat minulle tärkeitä arvoja ja siksi välityöstä syntyi lopputyö niin luontevasti. Alla olevassa kuvassa on ihmisten vai sittenkin suonsuojelijoiden varjoja? Suolla on kaunista ja särkee sydäntä, kun ihmiset tuhoavat kaunista luontoamme. Miksi me ylipäätään haluamme tuhota monimuotoista luontoa? Ehkä siksi, että tarvitsemme tilaa. Kuitenkaan vaihtoehto ei ole elää betoniviidakossa, vaan ihmisen ja luonnon tulee löytää yhteinen sävel yhteisessä. Loppujen lopuksi voin sanoa olevani tyytyväinen omaan teokseeni ja siihen mitä kertoo katsojalle.

Kuva 9 Torrjonsuolta